

การสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*
CREATING SUMMARY WRITING SKILLS ASSESSMENT FORM FOR
STUDENTS IN MATHAYOMSUKSA 3 UNDER UDON THANI SECONDARY
EDUCATION SERVICE AREA OFFICE

เมวดี ทรัพย์พงษ์¹, มณีญา สุราช²

Mewadee Sabphong¹, Maneeya Surat²

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี^{1,2}

Udon Thani Rajabhat University^{1,2}

Email : 64120610104@udru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ 2) เพื่อหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ 3) เพื่อหาเกณฑ์ปกติของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ 4) เพื่อสร้างคู่มือการใช้แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี จำนวน 160 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 80 คน ทำการทดลอง 2 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ ซึ่งมีลักษณะเป็นการเขียน ย่อความแบบอัตโนมัติ มี 7 ประเภท ได้แก่ ย่อความจากนิทาน ประวัติศาสตร์ ตำนาน สารคดี พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท และข่าว กำหนดรายการประเมิน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) รูปแบบ การเขียน 2) การลำดับความต่อเนื่องของเนื้อหา 3) การใช้ภาษา และ 4) เนื้อเรื่องย่อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินและค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความที่สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ประกอบด้วย การเขียนย่อความจากนิทาน การเขียนย่อความจากประวัติศาสตร์ การเขียนย่อความจากตำนาน การเขียนย่อความจากสารคดี การเขียนย่อความจากพระราชดำรัส การเขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท และการเขียนย่อความจากข่าว ในแต่ละประเภทประเมิน 4 รายการ ได้แก่ รูปแบบการเขียน การลำดับเนื้อหา การใช้ภาษา เนื้อเรื่องย่อ รวม 7 ข้อจำนวน 1 ฉบับ 2) คุณภาพของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ทุกประเภทอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 7.33 ถึง 11.17 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 0.85 และค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนอยู่ระหว่าง 0.72 ถึง 0.90 3) เกณฑ์ปกติของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ โดยมีคะแนนดิบตั้งแต่ 55-131 คะแนน เกณฑ์ปกติทั้งฉบับอยู่ในช่วง T25-T75 4) คู่มือการใช้แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ นิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะของแบบประเมิน คุณภาพแบบ

ประเมิน เวลาที่ใช้ในการดำเนินการ วิธีดำเนินการประเมิน เกณฑ์การตรวจให้คะแนนของแบบประเมิน การแปลความหมายคะแนนมีผลการประเมินทุกข้อผ่านการพิจารณาความเหมาะสม

คำสำคัญ : แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ; ผู้ตรวจให้คะแนน; เกณฑ์ปกติ; คู่มือการใช้แบบประเมิน

ABSTRACT

The purpose of this study is to: 1) Create a summary skill assessment. 2) Determine the quality of the summary skill assessment. 3) Determine the normal standards for summarizing skill assessment. 4) Create a summarizing skill assessment manual. Samples used in the study. The sample used in the research were 160 students that studying Mathayomsuksa 3 in the second semester of the academic year 2022 under the Office of Udonthani Secondary Educational Service Area by multi-stage random sampling, divided into 2 groups of 80 people each, conducted 2 experiments. Research is an assessment form for writing essay skills which looks like writing. There are 7 types of subjective summaries, including summaries from fairy tales, history, legends, documentaries, royal speeches and news. Assessment items consist of 4 aspects: 1) writing style 2) content continuity 3) language use and 4) synopsis. Data was analyzed by content validity with The Index of Item-Objective Congruence (IOC), discriminant (r). and test reliability determination form and the confidence value of the examiner Validity.

The research findings were as follows: 1) The created essay writing skill assessment was divided into 7 categories: Writing a summary from a fairy tale, Writing a summary from history, Writing a summary from a legend, Writing a summary from a documentary, Writing a summary from a royal speech, Writing a summary from a royal speech and Writing a summary from news in each category, 4 items are assessed: writing style, Content sequence, language usage, synopsis, total of 1 copy of 7 short stories. 2) The content validity (IOC) for all types is between 0.67 and 1.00. The Index of Item-Objective Congruence of t-range (t) is from 7.33 to 11.17. The discriminant of the evaluation is between 0.80 and 0.85, and the test reliability determination of the reviewer is between 0.72 and 0.90. 3) Standard essay skill assessment, with an original score of 55-131. The standard range is T25-T75. 4) Summarize the nature of the skill assessment manual, including objectives, terminology definitions, and quality assessment forms. Processing time, evaluation method, scoring standards, scoring translation.

Keywords : Summary skill assessment; Reviewer; Scoring standards; The skill assessment manual

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็น การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนไว้ว่า เมื่อผู้เรียนเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ผู้เรียนต้องมีทักษะในการเขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิด หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) หลักการใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร จับใจความ ย่อความ จึงเป็นเรื่องที่น่าห่วง และให้ความสำคัญ โดยเฉพาะทักษะการเขียน สุดาวดี ไพพิบูลย์ (2559) ปัญหาการเขียนในภาษาไทยคือ นักเรียนไม่รู้จักรับการสรุปความจับใจความสำคัญได้ไม่ชัดเจน ประเด็นใดเป็นใจความหลักใจความรอง วิเคราะห์ไม่ถูกต้อง ปัญหาที่ตามมาคือเขียนย่อความได้ไม่ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด การเขียนเนื้อเรื่องไม่ตรงกับหัวข้อที่กำหนดลำดับเหตุการณ์ไม่มีความต่อเนื่อง และขาดทักษะในการจับใจความสำคัญ โดยส่วนใหญ่มักจะคัดลอกเนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่ง แล้วนำมาเขียนหรือเขียนเนื้อหาทั้งหมดลงไป ไม่สามารถเรียบเรียงข้อความ เป็นภาษาที่สละสลวยของตนเองได้ อีกทั้งเกิดจากครูในโรงเรียนขาดเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการวัดทักษะการเขียนย่อความ ประเมินการเขียนที่แตกต่างกัน จึงทำให้การสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร เป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่สามารถเขียนย่อความได้อย่างถูกต้อง เมื่อนักเรียนเขียนย่อความไม่ได้ ก็ส่งผลให้ไม่สามารถเขียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาจจะส่งผลถึงทักษะด้านการเขียน ในประเภทอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต

จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาในการเขียนย่อความได้อย่างชัดเจน โดยการพัฒนาเครื่องมือวัดเกี่ยวกับทักษะการเขียนย่อความจึงมีความจำเป็นและสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความเป็นอย่างยิ่ง เครื่องมือที่จะใช้ต้องมีคุณภาพในการวัดผลประเมินผล เครื่องมือวัดผลที่ดีจะต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพจึงจะช่วยให้การวัดผลมีความถูกต้องเชื่อถือได้ และผลการประเมินย่อมเชื่อถือได้ด้วยกระบวนการ รูปแบบเนื้อหา ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

2.2 เพื่อหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

2.3 เพื่อหาเกณฑ์ปกติของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

2.4 เพื่อสร้างคู่มือการใช้แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 3.1 ได้รับองค์ความรู้ในการสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ และเป็นข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับทักษะการเขียนย่อความของนักเรียน
- 3.2 เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมทักษะการเขียนย่อความให้ดียิ่งขึ้นต่อไป
- 3.3 ได้เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 3.4 ได้คู่มือในการใช้แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้ 1) กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนการสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ และเกณฑ์การประเมินการเขียนย่อความ 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 4) ศึกษาเอกสารการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กรมวิชาการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) 5) สร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ 7 ประเภท ได้แก่ การเขียนย่อความจากนิทาน ประวัติศาสตร์ ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท ข่าว 6) นำแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความและเกณฑ์การประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง 7) นำแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความและเกณฑ์การประเมินที่ปรับปรุงเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 8) นำแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ ไปทดลองใช้กับนักเรียน กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 จำนวน 80 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบ และตรวจให้คะแนน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่า t อยู่ระหว่าง 7.33 – 11.17 จากนั้นใช้สูตรคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค (Cronbach's Alpha Coefficient Method : α) โดยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.80 - 0.85

ขั้นตอนที่ 2 หาค่าสถิติพื้นฐานและความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียด ดังนี้

1. นำแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความที่ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 จำนวน 80 คน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบและตรวจให้คะแนน
2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการตรวจให้คะแนนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 80 คน ตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนน
3. นำผลคะแนนของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยที่ได้ทำการตรวจให้คะแนน ในแบบสอบเดียวกัน มาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน
4. นำผลคะแนนของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยที่ได้ทำการตรวจให้คะแนน ในแบบสอบเดียวกัน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms)

ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติ โดยการแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่ปกติ จากนั้นสร้างพยากรณ์สมการ เพื่อขยายคะแนน ดังนี้

1. สร้างตารางแจกแจงความถี่ นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาลงรอยขีด (Tally) ในตาราง

2. หาค่าความถี่สะสม

3. หาค่า $cf + \frac{1}{2}f$ (จะหาค่า $cf + \frac{1}{2}f$ ของชั้นใด ต้องใช้ค่า cf ที่อยู่ก่อนถึงชั้นนั้น แต่ใช้ค่า f ของชั้นนั้น)

4. เอาค่า $cf + \frac{1}{2}f$ ไปคูณด้วย $\frac{100}{N}$ ได้เป็น $(cf + \frac{1}{2}f) \frac{100}{N}$ ค่าที่ได้เรียกว่า ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank - PR) แสดงถึงค่าของพื้นที่ใต้โค้งการแจกแจงซึ่งมีค่าทั้งหมดเป็น 1 หรือ 100%

5. นำค่า $(cf + \frac{1}{2}f) \frac{100}{N}$ หรือตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) ที่ได้ในข้อ 4 ไปเทียบเป็นค่า T - NORM ในการหาเกณฑ์ปกติ (Norms) แล้วนำค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ไปเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score) และใช้สมการพยากรณ์ในการขยายคะแนนที่ปกติ

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างคู่มือการใช้แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ ประกอบด้วย ความหมายของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ลักษณะของแบบประเมิน การพัฒนา วิธีดำเนินการ และคะแนนเกณฑ์ปกติของแบบประเมินแต่ละชนิดแล้วจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม สำหรับวิธีดำเนินการสอบมีรายละเอียด ดังนี้

1. การเตรียมก่อนการประเมิน

2. วิธีการดำเนินการประเมิน

3. วิธีปฏิบัติเมื่อเสร็จสิ้นการทำแบบประเมิน

4. การเขียนวิธีการตรวจให้คะแนน

5. ตรวจสอบคุณภาพของคู่มือโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานของแบบประเมิน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนความมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)

2.2 ค่าอำนาจจำแนกแบบรายข้อ (t)

2.3 ค่าเชื่อมั่นของแบบประเมิน คำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค (α)

3. สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน (r_{xy})

4. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) จากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ เปลี่ยนเป็นคะแนนที่ปกติ (Normalized T Score) และใช้สมการพยากรณ์ในการขยายคะแนนที่ปกติ (สุชาติดา ยอดสุรงค์, 2552)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ ได้แบบประเมินชนิดอัตนัย 1 ฉบับ ประเมินทักษะการเขียนย่อความ 7 ประเภท ประกอบด้วย 1) การเขียนย่อความจากนิทาน 2) การเขียนย่อความจากประวัติศาสตร์ 3) การเขียนย่อความจากตำนาน 4) การเขียนย่อความจากสารคดี 5) การเขียนย่อความจากพระราชดำรัส 6) การเขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท 7) การเขียนย่อความจากข่าว ในแต่ละประเภทประเมิน 4 รายการ ได้แก่ รูปแบบการเขียน การลำดับเนื้อหา การใช้ภาษา เนื้อเรื่องย่อ โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ดีมาก ดี พอใช้ อ่อน ควรได้รับการพัฒนา

5.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ

5.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ และค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน

ประเภทของ ย่อความ	คุณภาพแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ			ความ เชื่อมั่น ผู้ตรวจให้ คะแนน 2 คน
	ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)	อำนาจ จำแนกราย ข้อ (t)	ความเชื่อมั่น แบบประเมิน	
1. ย่อความจากนิทาน	1.00	11.17	0.83	0.90
2. ย่อความจากประวัติศาสตร์	1.00	8.60	0.80	0.82
3. ย่อความจากตำนาน	0.67	9.00	0.84	0.85
4. ย่อความจากสารคดี	0.67	7.76	0.84	0.87
5. ย่อความจากพระราชดำรัส	1.00	7.45	0.83	0.84
6. ย่อความจากพระบรมราโชวาท	1.00	7.33	0.80	0.72
7. ย่อความจากข่าว	0.67	7.72	0.85	0.83

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความอยู่ระหว่าง 7.33 - 11.17 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความมีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินอยู่ระหว่าง 0.80 – 0.85 และค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน ของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.72 – 0.90

5.3 การสร้างเกณฑ์ปกติแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มี 7 ประเภท ซึ่งประเมินแต่ละประเภท 4 ด้าน โดยมีคะแนนดิบตั้งแต่ 55-131 คะแนน เกณฑ์ปกติทั้งฉบับอยู่ในช่วง $T_{25} - T_{75}$ ส่วนใหญ่มีระดับความสามารถทักษะการเขียนย่อความอยู่ในระดับพอใช้ ตั้งแต่ $T_{46} - T_{55}$ จำนวน 31 คน คิดเป็น

ร้อยละ 38.75 รองลงมาคือ มีระดับความสามารถทักษะการเขียนย่อความอยู่ในระดับอ่อน ตั้งแต่ $T_{35} - T_{45}$ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 มีระดับความสามารถทักษะการเขียนย่อความอยู่ในระดับดี ตั้งแต่ $T_{56} - T_{65}$ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 และมีระดับความสามารถทักษะการเขียนย่อความอยู่ในระดับควรได้รับการพัฒนา ตั้งแต่ T_{34} และต่ำกว่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

5.4 การสร้างคู่มือการใช้แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นเอกสารที่รวบรวมเนื้อหาที่จะบอกแนวปฏิบัติ เพื่อใช้ประกอบการประเมินทักษะการเขียนย่อความ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจรายละเอียดได้มากขึ้น ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ นิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะของแบบประเมิน คุณภาพแบบประเมิน เวลาที่ใช้ในการดำเนินการ วิธีดำเนินการ ประเมินเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของแบบประเมิน การแปลความหมายคะแนน ผลการตรวจสอบคู่มือการใช้แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า หัวข้อในการตรวจสอบทุกข้อผ่านการพิจารณา แสดงว่าคู่มือฉบับนี้มีความถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ สามารถนำไปใช้เพื่อประกอบการทำแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 การสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบประเมินที่มีคุณภาพ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน โดยวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สร้างแบบประเมินเพื่อสำรวจข้อบกพร่องนำมาพัฒนาปรับปรุงและนำแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ ไปเก็บข้อมูลและตรวจหาคุณภาพของแบบประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับ กนกพร ภูวดลี (2556) ที่ได้กล่าวถึง การสร้างแบบประเมินการใช้ทักษะภาษาด้านการเขียน มีลักษณะการรับสารที่สัมพันธ์กัน คือมีการอ่านและการเขียนย่อความสื่อความหมาย โดยแบ่งประเภทของการวัดออกเป็น 4 รายการ ได้แก่ รูปแบบการเขียน การใช้ภาษา การเขียนสะกดคำ เนื้อเรื่องย่อ การใช้ภาษาของตนเองได้เป็นอย่างดี สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ดี มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน สามารถนำไปวัดนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2544) ที่กล่าวว่า เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนโดยให้ลงมือปฏิบัติมีความจำเป็นที่จะต้องประเมินคุณภาพของงานอย่างเป็นปรนัย ที่มีความเข้าใจตรงกัน มีความชัดเจนในเกณฑ์การให้คะแนนอย่างพอเพียงถึงขนาดที่ผู้ประเมิน 2 คน สามารถใช้ Rubric เดียวกันประเมินชิ้นงานของผู้เรียนขึ้นเดียวกัน แล้วให้คะแนนได้ตรงกัน ระดับของความสอดคล้องในการให้คะแนนของผู้ประเมิน 2 คนที่ประเมินอย่างเป็นอิสระจากกัน

6.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนย่อความ เพื่อกำหนดความสอดคล้องของจุดประสงค์ของทักษะการเขียนย่อความแต่ละประเภท ในการเป็นกรอบและแนวทางในการสร้าง

แบบประเมิน มีการขอคำแนะนำและข้อคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของทักษะการเขียนย่อความแต่ละประเภท ส่งผลให้การเขียนย่อความแต่ละประเภทมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 เป็นไปตามเกณฑ์ของไพศาล วรคำ (2552) กล่าวว่า การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือของเครื่องมือวัดสามารถพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ค่า IOC ที่มีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า มีความสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนจุดประสงค์ของวิชา

6.2.2 แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) อยู่ระหว่าง 7.33 - 11.17 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ อนุวัติ คุณแก้ว (2562) กล่าวว่า ค่าอำนาจจำแนก เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถจำแนกบุคคลออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามหรือแบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อคือ t-test แบบ Independent ต้องมีค่ามากกว่า 1.75 จึงจะนำไปใช้ได้

6.2.3 แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค Cronbach's Alpha Coefficient Method : α (อนุวัติ คุณแก้ว, 2562) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินอยู่ระหว่าง 0.80 - 0.85 เป็นไปตามเกณฑ์ อนุวัติ คุณแก้ว (2562) กล่าวว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินที่ดี ควรมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70

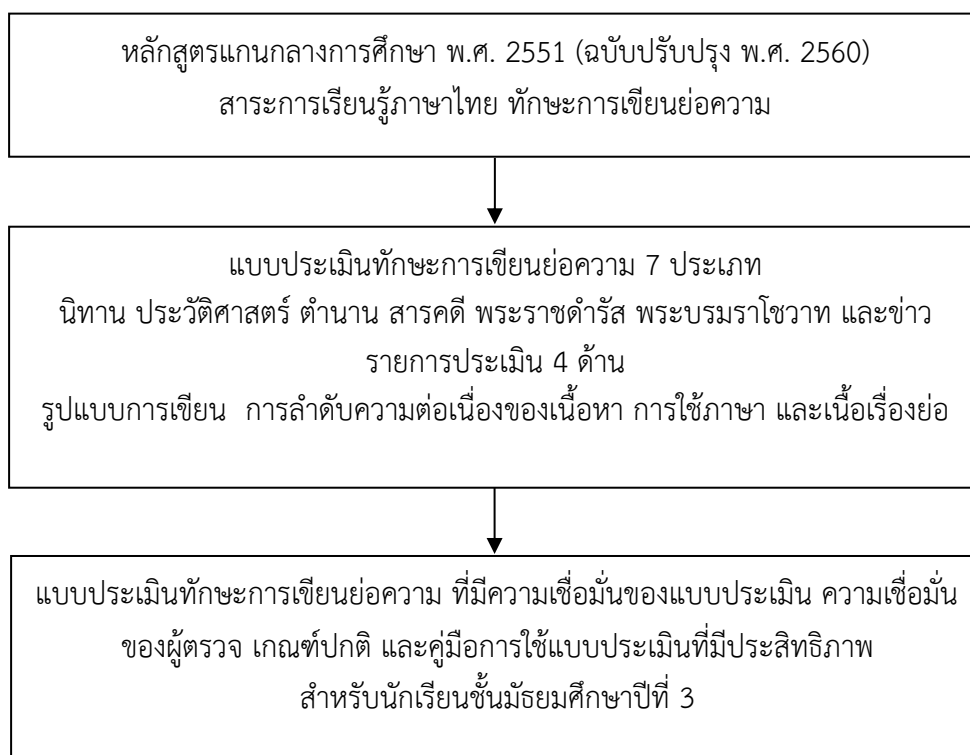
6.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ และค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ให้คะแนนหรือผู้สังเกต 2 คน มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง 0.72 – 0.90 แสดงว่า แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความมีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากมีค่าความเชื่อมั่นของทุกประเภทมากกว่า 0.70 กรณีหลายพฤติกรรมหลายตัวอย่างหลายผู้ประเมิน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ประเมินของ Pearson's product moment correlation (อนุวัติ คุณแก้ว, 2562) เนื่องจากค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ให้คะแนนตามขั้นตอนมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความไปสร้างเกณฑ์ปกติโดยอาศัยสมการพยากรณ์ประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

6.3 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนย่อความอยู่ในระดับควรได้รับการพัฒนาถึงระดับดีมาก จากระดับประเมินทักษะการเขียนย่อความ ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับความสามารถทักษะการเขียนย่อความอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักเรียนมี ความแตกต่างกันในด้านทักษะความรู้ความสามารถในการเขียนย่อความในบางโรงเรียนอาจขาดแคลน ทำให้ครูได้สอนไม่ตรงตามคุณวุฒิ หรือขาดเครื่องมือในการวัดประเมินทักษะการเขียน ความถนัดของครูผู้สอนในสาระการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน จึงอาจส่งผลให้การประเมินทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนบางกลุ่มมีคะแนนที่แตกต่างกันไป สอดคล้องกับ เสริม ทศศรี (2541) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติเป็นส่วนสำคัญของแบบทดสอบมาตรฐานใช้สำหรับตีความหมายคะแนนที่ได้จากการสอบ ทำให้ทราบระดับความสามารถของผู้ถูกทดสอบแต่ละคนได้ทันทีโดยไม่ต้องเปรียบเทียบกับคะแนนของคนอื่นที่สอบพร้อมกัน เพราะการตีความหมายคะแนนใช้การอ้างอิงเกณฑ์ปกติ การสร้างเกณฑ์ปกติจะทำได้เมื่อแบบทดสอบที่พัฒนามีคุณสมบัติรายข้อและทั้งฉบับเป็น ไปตามเกณฑ์ที่

กำหนด แล้วนำแบบทดสอบดังกล่าวไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นจึงนำคะแนนผลการสอบมาสร้างเกณฑ์ปกติ โดยการแปลงคะแนนผลการสอบเป็นคะแนนปกติ

6.4 การสร้างคู่มือการใช้แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นเอกสารที่รวบรวมเนื้อหาที่จะบอกแนวปฏิบัติเพื่อใช้ประกอบการประเมินทักษะการเขียนย่อความ ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจรายละเอียดได้มากขึ้น ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ นิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะของแบบประเมิน คุณภาพแบบประเมิน เวลาที่ใช้ในการดำเนินการ วิธีดำเนินการประเมิน เกณฑ์การตรวจให้คะแนนของแบบประเมิน การแปลความหมายคะแนน องค์ประกอบเหล่านี้ส่งผลทำให้ผู้ใช้แบบประเมินเกิดความเข้าใจ สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน และลดความคลาดเคลื่อนของประเมินได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ และศึกษาค้นคว้าการสร้างคู่มือจากนักการศึกษาหลายท่านที่สอดคล้องกับ รัฐมนตรี สกฤตสารทอง (2564) ได้กล่าวถึง คู่มือว่า เป็นเอกสารที่รวบรวมเนื้อหาที่จะบอกแนวปฏิบัติเพื่อใช้ประกอบการวัดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจะทำให้เข้าใจรายละเอียดได้มากขึ้น และสอดคล้องกับ ปรีชา ช่างขวัญยืน (2556) ได้กล่าวว่า คู่มือเป็นหนังสือที่ใช้ควบคู่กับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นหนังสือที่ให้แนวทางปฏิบัติให้กับผู้ใช้สามารถกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุเป้าหมายได้

7. องค์ความรู้ใหม่

การใช้องค์ความรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทักษะการเขียนย่อความ ทำให้ได้มาซึ่งแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ 7 ประเภท ได้แก่ นิทาน ประวัติศาสตร์ ตำนาน สารคดี พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท และข่าว มีรายการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ รูปแบบการเขียน การลำดับความต่อเนื่องของเนื้อหา การใช้ภาษา และเนื้อเรื่องย่อ ที่มีความเชื่อมั่นของแบบประเมิน ความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ และเกณฑ์ปกติ นำไปสู่คู่มือการใช้แบบประเมินที่มีประสิทธิภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีแบบประเมินที่มีความเป็นปรนัย หรือมีรูปแบบการประเมินผลการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง

8.1.2 โรงเรียนควรมีการนิเทศการสอนและติดตามการใช้นวัตกรรมหรือรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูเป็นประจำ เพื่อพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 แบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ เป็นแบบประเมินสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ผู้ที่สนใจจะนำไปใช้กับนักเรียน ควรศึกษาและปฏิบัติตามคู่มืออย่างเคร่งครัด และแปลผลคะแนนให้นักเรียนทราบ เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงพัฒนาศักยภาพของตนเอง

8.2.2 การทำแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความควรแยกประเมินทีละประเภท ไม่ควรประเมินอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผู้ทำแบบประเมินอาจเกิดความเหนื่อยล้า และส่งผลต่อการประเมิน

8.2.3 การปรับเวลาให้เหมาะสม และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้ทำแบบประเมินมีความรู้ความสามารถในการเขียนย่อความที่แตกต่างกัน

8.2.4 ควรชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้ช่วยนักวิจัยอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้อง และบรรลุตามวัตถุประสงค์

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

8.3.1 ควรมีการสร้างแบบประเมินในทักษะอื่น เช่น ทักษะการอ่าน การพูด และการฟัง

8.3.2 ควรมีการสร้างเครื่องมือวัดทักษะในกลุ่มสาระอื่น เพื่อให้มีเครื่องมือในการวัดที่หลากหลาย

8.3.3 ควรมีการสร้างรูปแบบการประเมินทักษะการเขียนย่อความในรูปแบบอื่น เช่น รูปแบบปรนัย

9. บรรณานุกรม

- กนกพร ภู่วัดสี. (2556). การสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2544). เกณฑ์การให้คะแนนแบบภาพรวม Holistic Rubrics. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2565. จาก <http://www.watpon.com/Elearning/mea5.html/>
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2556). เทคนิคการเขียนคำและผลิตตำรา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล วรคำ. (2552). การวิจัยทางการศึกษา. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- รัฐนันท์ สกุศลสารทอง. (2564). การสร้างแบบวัดความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุชาดา ยอดสุรางค์. (2552). การพัฒนาแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุดาวดี ไพพิบูลย์. (2559). หลักหลักภาษาไทยตามหลักสูตรสภาพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เสริม ทศศรี. (2541). การสร้างเกณฑ์ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด. วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. 4(1). 31-40.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2562). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สู่ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.